

Harmadik jogalapjában a fellebbező azt állítja, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot, amikor azt állapította meg, hogy a szerződéskötésre jogosult hatóság nem élt vissza hatáskörével. Az ideiglenes alkalmazottak felvételének célja ugyanis kimondottan a Bizottság üres álláshelyeinek betöltése, többek között a versenyvizsgán sikeres pályázók hiányának orvoslása volt.

Márpedig ez utóbbi célkitűzést egyáltalán nem szolgálja a fellebbező szerződésének a „halmozódást tiltó” szabály alapján történő meg nem hosszabbítása, mivel a fellebbező állását bármiféle versenyvizsga meghirdetése előtt hirdették meg. Ráadásul egy másik ideiglenes alkalmazott kapott hosszú időtartamra szóló szerződést erre a posztra, miközben az ugyanazon az igazgatóságon rövid időtartamra szóló szerződéssel foglalkoztatott összes többi ideiglenes alkalmazott szerződését automatikusan meghosszabbították, állásaik előzetes meghirdetése nélkül.

Végezetül megsértették az egyenlő bánásmód elvét, mivel az összes többi, szolgálati idejüket leszámítva a fellebbezővel összehasonlítható helyzetben lévő ideiglenes alkalmazott szerződését meghosszabbították anélkül, hogy állásukat meghirdették volna, ellentétben a fellebbező esetében követett eljárással. E vonatkozásban a bizonyítási terhet tévesen fordították meg az Elsőfokú Bíróság előtti eljárásban, mivel az alperes – és nem a felperes – feladata lett volna azon szabályok betartásának bizonyítása, amelyeket az alperes maga állított fel.

Az Oberlandesgericht Wien (Ausztria) által 2009. január 15-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Wood Floor Solutions Andreas Domberger GmbH kontra Silva Trade, SA

(C-19/09. sz. ügy)

(2009/C 82/22)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Oberlandesgericht Wien

Az alapeljárás felei

Felperes: Wood Floor Solutions Andreas Domberger GmbH

Alperes: Silva Trade, SA

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. a) Szolgáltatásnyújtásról szóló szerződés esetén akkor is alkalmazni kell-e a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és

végrehajtásáról szóló, 2000. december 22-i 44/2001/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ (a továbbiakban: Brüsszel I. rendelet) 5. cikke 1. pontja b) alpontjának második franciabekezdését, ha a szolgáltatásokat a megállapodás szerint több tagállamban nyújtják?

b) Az e kérdésre adandó igenlő válasz esetén: Úgy kell-e értelmezni az említett rendelkezést, hogy a jellemző kötelezettség teljesítésének helyét az a hely határozza meg, ahol – az időráfordítás és a tevékenység jelentősége alapján – a szolgáltatás nyújtója tevékenységének súlypontja található;

c) ha a tevékenység súlypontjának helye nem állapítható meg, a szerződéses igények iránti kereset a felperes választása szerint a Közösségen belül a szolgáltatásnyújtás valamennyi helyén benyújtható?

2. Az első kérdésre adandó nemleges válasz esetén: Szolgáltatásnyújtásról szóló szerződés esetén akkor is alkalmazható-e a Brüsszel I. rendelet 5. cikke 1. pontjának a) alpontja, ha a szolgáltatásokat a megállapodás szerint több tagállamban nyújtják?

⁽¹⁾ HL L 12., 2001. január 16., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 4. kötet, 42. o.

2009. január 15-én benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Portugál Köztársaság

(C-20/09. sz. ügy)

(2009/C 82/23)

Az eljárás nyelve: portugál

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: R. Lyal és A. Caeiros meghatalmazottak)

Alperes: Portugál Köztársaság

Kereseti kérelmek

– A Bíróság állapítsa meg, hogy a Portugál Köztársaság – mivel a 39-A/2005. sz. törvénnyel bevezetett szabályozás keretében kizárólag a portugál állam által kibocsátott államadósságot megtestesítő értékpapírok vonatkozásában tett lehetővé kedvezményes adóügyi bánásmódot – nem teljesítette az EK 56. cikkből és az Európai Gazdasági Térség (EGT) létrehozásáról szóló Szerződés 40. cikkből eredő kötelezettségeit;

– a Portugál Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

2005 szeptemberében bejelentés érkezett a Bizottsághoz a 2005. július 29-i 39-A/2005. sz. törvénnyel bevezetett a „2004. december 31-én nem portugál területen található hagyatéki vagyontárgyakra vonatkozó különleges adómegállapítási rendszer” bizonyos rendelkezései és a közösségi szabályozás, valamint az Európai Gazdasági Térség (EGT) létrehozásáról szóló Szerződés összeegyeztethetlenségéről.

A különleges adómegállapítási rendszerből kitűnik, hogy az említett szabályozás keretében a passzív adóalanyoknak az adómegállapítás során tett bevallásukba foglalt hagyatéki vagyontárgyak értékére alkalmazott 5 %-os adókulccsal számított összeget kellett megfizetni, és abban az esetben, ha e hagyatékek egésze, vagy annak egy része portugál állampapír volt, az említett kulcs a felére csökkent ezen értékpapírok esetében; ez a csökkentés szintén vonatkozott azon egyéb hagyatéki vagyontárgyakra, amelyek értékét portugál állampapírokba fektették legkésőbb az adómegállapítás során tett bevallás benyújtásáig.

A Bizottság úgy véli, hogy a különleges adómegállapítási rendszer olyan előnyről rendelkezik, amellyel a hagyatéki vagyontárgyak Portugáliába való visszatérését és a portugál állampapírokba történő befektetést veszik figyelembe, és amelyek lényege a csökkentett adókulcs alkalmazása a portugál állampapírokból álló hagyatékokra vagy a hagyatéki vagyontárgyak értékének azon részére, amelyet ilyen értékpapírokba fektetnek. Valójában az e rendszert alkalmazókat visszatartják attól, hogy az adómegállapítás tárgyát képező vagyonukat portugál állampapíroktól eltérő eszközökben tartsák.

Az Európai Közösségek Bíróságának már volt alkalma megállapítani, hogy az a nemzeti adószabályozás, amely visszatartja a passzív adóalanyokat attól, hogy más tagállamokban végezzenek befektetéseket, a tőke szabad mozgásának az EK 56. cikk értelmében vett korlátozását jelenti.

A jelen ügyben a Bizottság ugyan nem vitatja, hogy az államadósságot megtestesítő értékpapírok kedvezőbb bánásmódban részesülhetnek, de úgy véli, hogy kizárólag a portugál állampapírokból álló hagyatéki vagyonra alkalmazandó alacsonyabb adókulcs előírása a tőkemozgás hátrányosan megkülönböztető, az EK 56. cikk által tiltott korlátozását jelenti, és nem igazolható az EK 58. cikk (1) bekezdése alapján.

Az Európai Gazdasági Térség létrehozásáról szóló Szerződés tőkemozgásra vonatkozó szabályai lényegében megegyeznek az EK-Szerződésben előírtakkal. Következésképpen az a tény, hogy a különleges adómegállapítási rendszert alkalmazókat visszatartják attól, hogy hagyatéki vagyontárgyaikat Norvégiában, Liechtensteinben vagy Izlandon tartsák, az EGT-Szerződés 40. cikkében tiltott módon is korlátozza a tőkemozgást.

2009. január 15-én benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Luxemburgi Nagyhercegség

(C-22/09. sz. ügy)

(2009/C 82/24)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: B. Schima és L. de Schieter de Lophem meghatalmazottak)

Alperes: Luxemburgi Nagyhercegség

Kereseti kérelmek

- A Bíróság állapítsa meg, hogy a Luxemburgi Nagyhercegség – mivel nem fogadott el minden olyan törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezést, amely szükséges ahhoz, hogy megfeleljen az épületek energiateljesítményéről szóló, 2002. december 16-i 2002/91/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek⁽¹⁾, vagy legalábbis nem közölte azokat a Bizottsággal – nem teljesítette az ezen irányelvből eredő kötelezettségeit;
- kötelezze a Luxemburgi Nagyhercegséget a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A 2002/91/EK irányelv átültetésére előírt határidő 2006. január 4-én lejárt. Márpedig a jelen kereset benyújtásának időpontjáig az alperes nem fogadta el az irányelv átültetéséhez szükséges valamennyi rendelkezést, vagy legalábbis nem közölte azokat a Bizottsággal.

⁽¹⁾ HL 2003. L 1., 65. o.; magyar nyelvű különkiadás 12. fejezet, 2. kötet, 168. o.

A Fővárosi Bíróság (Magyar Köztársaság) által 2009. január 19-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Sió-Eckes Kft. kontra Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

(C-25/09. sz. ügy)

(2009/C 82/25)

Az eljárás nyelve: magyar

A kérdést előterjesztő bíróság

Fővárosi Bíróság